

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Methodus S. Ignatii De Loyola Ducens Animam ad
Perfectionem per Exercitia Spiritualia**

Vatier, Antoine

Dilingæ, 1689

Pro Octava Die.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60263](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60263)

da, & inculcanda gratia DEI usque adeo infestandum fuerit, ut serpere inde possit auditorum animis lethalis error, negata liberi arbitrij nostri facultate. De gratia ergo ipsa diffuse quidem loqui fas est DEO adspirante: sed quatenus in gloriam ejus uberiolem redundet, idcirco juxta modum convenientem nostris presentium temporibus tam periculosis: ne & liberi arbitrij usus, & operum bonorum efficacia tollatur.

Decima octava. Quamvis summe laudabile sit, atque utile ex dilectione pura inservire DEO: nihilominus tamen valde commendandus est Majestatis Divinae timor. Neque porro is timor solum, quem *filialem* appellamus, qui pius est, ac sanctus maxime: verum etiam aliter, *servilis* dicitur. Quippe qui homini utilis est admodum, & saepe numero necessarius: ut à mortali peccato, quando incidere contingit, relin- gere promptè studeamus, à quo dum erimus immunes, atque alieni, facilius patebit accessus ad timorem illum filialem, DEO penitus acceptum, qui nobis, cum ipso DEO unione amoris præstat, & conservat.

Pro Octava Die.

Tria notanda pro quarta Hebdomade.

Posita illa sunt in libello Exercitiorum.

Ignatius

Ignatii initio quarta Hebdomada, post contemplationem de Resurrectione Christi. Verum quidem est, quod S. Ignatius quatuor posuerit; sed nos primum omittimus, eo quod tantum illis conveniat, qui per mensem integrum Exercitiis vacant. Habe modò tria posteriora.

1. Igitur notandum est: convenire magis quartæ huic hebdomadæ, quam præcedentibus, ut quatuor duntaxat fiant Exercitia. Primum, postquam manè surreximus. Secundum, circa Missæ tempus, vel paulò ante prandium, prioris repetitionis loco. Tertium, horâ vespèrarum, pro secunda Repetitione. Quartum ante Cænam, ad motis sensuum officii, ad imprimendas fortiùs animæ Contemplationes tres, eo die factas, signatis obiter, & penitiùs tractatis partibus, seu locis illis, in quibus motus animi efficaciores, majorémque gustum spirituales senserimus.

2. Quamvis ei, qui exercitatur, certus præscribatur numerus punctorum; puta ternarius, aut quinaris; liberum tamen ipsi erit in plura, vel pauciora puncta redigere Contemplationem, prout commodius se habere expertus fuerit. Quâ in re magnopere juvabit antè ingressum Exercitij tractanda puncta comminisci, & numero certo præfinire.

Ecc 5 3. Deni-

3. Denique notandum est: quod per quartam hanc hebdomadam variari debent secunda, sexta, septima, & decima, Additiones. In secunda quidem: ut dum evigilo, repente mihi ponam ob oculos statutam Contemplationem, & de gaudio Domini cum suis, studeam & quod exhilarescere. In sexta verò, ut memoriam obiiciam ea, quæ lætitiæ spirituales cient, & cogitatio de gloria. In septima, ut lucis, & utilitatis commoditate, quæ sese offeret: puta per tempus vernum, herbarum virentium, & florum aspectu, aut aprici loci amœnitate: per hyemem verò solis vel ignis opportuno calore: & ita de cæteris corporis, atque animi oblectationibus congruis: per quas Creatori, & Redemptori meo congaudere queam. In Decima ut loco pœnitentiæ, temperantiæ, & mediocritate victus contentus sim: nisi quo tempore jejunium, vel abstinentiæ Ecclesia indixit: & si jus præceptis semper obtemperandum est, nisi justum adsit impedimentum.

Modi tres Orandi.

Primus Orandi modus deducendus est a mandatis, ex peccatis septem Mortalibus, & tribus animæ potentiis, & ex quinque sensibus consideratis: unde non tam habet Orationis formam, quàm Exercitij cujusdam spiritualis.

per quod & anima juvatur, & oratio DEO redditur acceptior. Priùs itaque quàm hoc orem modo, juxta illud, quod Tertiæ Additioni æquipollet, sedebo, vel deambulabo paulisper (prout ad animæ quietem facere videro) pensitans apud me, quò mihi accedendum sit, & quid faciendum. Hoc idem additionis genus ad omnem orandi modum præmitti debet.

Oratio præparatoria gratiæ contineat postulationem: ut mihi detur agnoscere, quidquid deliquero, adversus Decalogi præcepta: meque imposterum emendare, intellectis illis exactius, & (ut par est) ad DEI gloriam, & salutem meam solito cautiùs observatis.

Primò ergo, mandatum quodlibet ordine discutiam, attendens, quo pacto servaverim illud, aut violaverim: deque succurrentibus in memoriam delictis veniam precabor, recitando semel *Pater noster*. Porro in excutiendis singulis præceptis, satis fuerit insumi spatium temporis, quo ter possit oratio Dominica percurri: Notandum tamen, quòd circa præceptum, cujus prævaricatio rarior nobis accideret, minùs immorandum esset, at eò ampliùs, quo lapsus fuerit ex assuetudine frequentior: idque similiter, circa mortalia peccata, sic præstandù.

Completo de Præceptis singulis discursu,
post

post meam accusationem, & gratiae implorationem, ut ea vigilantius deinceps custodiam, colloquium dirigam ad DEUM, juxta rei occasionem.

Secundò, similem orationis modum prosequemur, circa Mortalia peccata, post additionem, & præparatoriam orationem, sicut loquimur in Præceptis. Nihil enim utrobique viciarium occurrit; nisi quod ad materiam attentionem præcepta quidem servanda sunt, peccata vero devitanda. Cætera eadem sunt, fietque idem Colloquium.

Sciendum est, peccatorum, vitiiorumque notitiam, juvari per contrariorum actum, & habituum considerationem. Quapropter per gratiam divinam, & piam quamlibet Excitationem, laborandum est unicuique, ut virtutes sibi paret mortalibus peccatis septem oppositas.

Tertiò, Circa tres animæ Potentias idem sequitur progressus, per Additionem, Orationem, & Discussionem singularem, cum Colloquio ad finem faciendus.

Quartò, Circa quinque sensus corporis, nihil re mutata præter materiam. Ubi subnotandum est, quòd, si quis optet in sensum superiorum usu Christum imitari, debet in Oratione

præparatoria, seipsum super hoc DEO comen-
dare, factæque sensuum singulorum examina-
tioni Dominicam orationem subiicere: si verò
similem affectet Beatæ Virginis Mariæ imita-
tionem, ei se commendet, tanquam à Filio id
impetraturæ, & salutationem Angelicam, dum
sensus excutit, identidem recitet.

*Secundus orandi modus. Ex vo-
cum Orationis singularum perpensa signifi-
catione.*

Additio eadem, quæ superius, it prævia.

Oratio præparatoria Personæ congruet, ad
quam dirigitur.

Secundus orandi modus est: Ut flexis geni-
bus, vel sedendo (pro habitudine corporis, &
animi devotione) oculis vel clausis, vel defixis
in partem unam, neque huc & illuc motis, pre-
cationem Dominicam à principio recitemus:
& in prima voce, quæ est, *Pater*, meditationis
figamus pedem, quamdiu circa eam, variæ no-
bis significationes, similitudines, spirituales gu-
stus, & aliæ commotiones devotæ incident: &
ita deinceps per singula ejusdem, vel alterius
orationis verba, factitabimus.

Regula tres circa hæc servanda.

Prima; ut in tali precationis cujuslibet ru-
mi-

minatione, horæ spatium insumamus, quo completo, *Ave Maria, Credo, Anima Christi, & salve Regina*, semel, juxta communem morem, vel mente solâ, vel etiam voce percurrantur.

Secunda est; quòd si orantibus hoc modo nobis in una voce, vel duabus, meditatio affluat, & interna simul delectatio, postponenda erit transcurrendi cura, licet hora tota prætereat, qua elapsâ, reliquum orationis cursim recitetur.

Tertia: Ut quando ita contigerit, meditando voci uni, aut pauculis, horam impendisse, postridie recitato breviter eo, quod excussum fuit, ad sequentis verbi considerationem pergerimus. Post excussam verò ad hunc modum Dominicam Precationem totam, succedet saluatio Angelica, deinde alia, atque alia oratio: ut sine interruptione hæc orandi exercitatio procedat. Ad hæc: Oratione qualibet sic completâ personam illam, ad quam pertinebat, paucis complabimus, virtutem aliquam, aut gratiam petentes, qua maxime indigere nos senserimus.

Tertius orandi modus. Per quamdam vocum & temporum commensurationem.

Additio ab utraque superiore nihil differt. Oratio preparatoria, fiet sicut in secundo modo.

Tertius

Tertius hic orandi modus in eo consistit: ut inter singulas respirandi vices, singula Dominica, alteriusve orationis verba transmittamus, expensâ interim, vel significatione prolatae vocis, vel Personae, ad quam Oratio spectat, dignitate, vel meâ ipsius vilitate, vel utriusque potestremò differentiâ. Eodem procedendum modo in verbis reliquis. Addendæ quoque Orationes supra memoratæ, *Ave, Credo, &c.*

Regulae duae huc spectantes.

Prior: ut finitâ juxta hunc orandi modum Precatione Dominicâ, sumatur aliis diebus Angelica salutatio: simili respirationum intervallo tractanda, cum aliis orationibus, usitato more recitandis.

Posterior: ut qui hunc orandi modum exercere cupit, diutiùs ad eum applicet precationes omnes supradictas, aut earum partes: & paria Anhelituum, ac vocum interstitia observet.

Atque haec sunt, quae legenda proposui ex libello S. Ignatii in hoc nostro octiduo, ad faciliùs obtinendum finem tum Exercitiorum, tum totius sacri nostri secessus.

IN.